

J. L. Hansen: Det er af stor Betydning for alle Ejere af faste Ejendomme her i Landet, saavel paa Landet som i Byerne, at de kunne faa første Prioritetens Laan paa gode, rimelige Betingelser. Kreditforeningerne have jo i saa Henseende gjort stor Gavn, men vi vide alle, at det ofte har været dyrt og bekosteligt at gaa til Kreditforeningerne, og vi vide ogsaa, at skønt vi anse disse for fuldt solide og gode, have Kurserne paa deres Obligationer ingen Sinde været saa høje som paa garanterede Statsobligationer. Derfor har man i mange Aar talt om og tænkt paa at hjælpe paa dette Forhold. Der har jo tidligere flere Gange været talt om direkte Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, men det har man ikke turdet gaa ind paa af Hensyn til det store Beløb — nu er det jo henved 2½ Milliard —, denne Garanti vilde komme til at angaa. Man mente, at det vilde skade Statens Kredit for alle dens egne Obligationer. Der har ogsaa tidligere været Tale om en Hypotekbank, men heller ikke om en saadan har der kunnet opnaas Enighed, og derfor have Kreditforeningsobligationerne hidtil staaet med saa lav en Kurs, som de egentlig ikke burde have efter den gode og solide Grundvold, hvorpaa de ere byggede. Det nu forelagte Lovforslag om en Hypotekbank har jo fundet temmelig udelt Tilslutning. Selv det ærede Medlem (P. G. C. Jensen), som nys satte sig, erklærede, at han mente, at den foreslaaede Hypotekbank vilde gøre Gavn, og at han ikke vilde modsætte sig Lovforslaget. Jeg og mine Meningsfæller ville ogsaa kunne give dette vor Tilslutning. Jeg mener, at en saadan Bank vil højne Kreditforeningskurserne og derigennem altsaa komme Laantagerne til gode. Den højtærede Finansminister har jo saglig begrundet Forslaget, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, og heller ikke paa Forslagets Indhold. Banken har jo tre Formaal. Med Hensyn til de to Formaal: at den skal tjene som Tiendebank og som Statslaanebank, ere alle enige om, at de ere fortræffelige. Med Hensyn til Bankens tredie Virksomhed, at den skulde laane Penge og derfor indkøbe Kreditforeningsobligationerne for derigennem at højne deres Kurs noget, ere jo alle ogsaa enige om, at dette sidste vil ske; hvor meget, kan der altid tvistes om, det er der ingen, der bestemt kan sige. Men alene det, at Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer hæves, vil naturligvis have en betydelig gavnlig Indflydelse paa det danske Pengemarked. At vi kunne

sælge vore gode Kreditforeningsobligationer eller rettere vore Hypotekbanksobligationer paa det franske Marked, vil jo ikke alene have den Betydning, at Kursen stiger visse Procent paa det bestemte Papir, men vi ville herefter ikke udelukkende blive afhængige af det tyske Marked, saaledes som vi hidtil have været, idet vore Obligationer ogsaa kunne blive anbragte paa et nyt stort Pengemarked. Som den ærede sidste Taler antydede, vilde det være heldigt, om vi ogsaa kunde komme ind paa det engelske Marked; man ved jo ikke, hvad Hypotekbanken i saa Henseende kan føre til. Ligesom de ovre i England købe vort gode Smør og vort gode Flæsk, saaledes kunde de maaske ogsaa faa Smag paa vore gode Hypotekbankobligationer og købe dem, og derved kunde vort Pengemarked blive endnu mere udvidet, saa at vi, naar der indtræder Misere paa et enkelt Marked, kunde have flere Markeder at vælge imellem, man er da ikke saa udsat for et øjeblikkeligt Tab som ellers.

Jeg skal ikke komme meget ind paa de Betæneligheder, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte. Sagen er egentlig den, at hvad der her skal foregaa, i Grunden er det samme som det, der ellers foregaa i vore Andelsmejerier og Andelsslagterier. Her omdannes, om jeg saa maa sige, det Produkt, som vi have i vore gode Kreditforeningsobligationer, til Hypotekbanksobligationer, og derved blive de sælgelige paa Udlandets Børser til en højere Kurs end den oprindelige Vare, de oprindelige Obligationer, kunde opnaa. — Naar det ærede Medlem mente, at det ikke havde sin Betydning, at Kreditforeningerne havde udtalt deres Tilslutning til Lovforslaget, og sagde, at der ikke er noget Selvstyre i Kreditforeningerne, saa er dette dog en Overdrivelse. Thi Bestyrelsen eller, om man vil, Direktionen vælges af Repræsentantskabet, som igen vælges af Skyldnerne, og derigennem er der dog givet Skyldnerne Indflydelse paa hele Styrelsen og Ledelsen. — Det er ogsaa en Overdrivelse, naar den ærede sidste Taler mente, at det var Finansministeren, der vilde komme til at styre Banken. Thi der staar jo dog i Loven, at Banken bestyres af Direktionen, og det er kun i visse enkelte, bestemte Tilfælde, at den skal indhente Finansministerens Samtykke.

Jeg kan derfor paa egne og Meningsfællers Vegne give dette betydningsfulde Lovforslag vor Tilslutning. Ogsaa jeg anbefaler, at det overgaa til et Udvalg for